

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: 2/3040

Érkezett: 2018 OKT 25.

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Kövér László

az Országgyűlés elnöke részére

Írásbeli kérdés

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdésére, **kérdést** kívánok benyújtani **Trócsányi László** Igazságügyi Minisztériumot vezető miniszterhez,

„Terveznek-e módosítást a távoltartás szabályozásában?”

címmel. A választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az Eurostat és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (OSCE) szerint 2015-ben Magyarországon százezer főre vetítve a 0,4-es európai átlag felett volt a nőgyűlöletből fakadó gyilkosságok száma. Ezzel a hetedik helyen álltunk a rangsorban, csak kelet-európai országok álltak mögöttünk. A statisztikából az is kiderült, hogy Magyarországon a nőgyűlöletből elkövetett gyilkosságok 37 százalékának a tettese intim partner, a 25 százalékának pedig családtag volt.

Ha a Nők a Nőkért Együtt az Erőszak Ellen Egyesület (NANE) magyarországi adatait nézzük, abból pontosabb számokat is kaphatunk. Eszerint a 15 évet betöltött nők 19 százaléka élt át partner részéről fizikai erőszakot. 49 százalékuk lelki, szóbeli erőszakot, 7 százalékuk pedig szexuális erőszakot. Fenyegető zaklatást a nők 12 százaléka tapasztalt, az esetek 60 százalékában pedig ismerte zaklatóját. A szexuális erőszak esetén is alacsonyabb, három százalékos a nem partner, vagy korábbi partner által elkövetett bűncselekmény, tehát kimondható, hogy az elkövető az áldozat ismerőse. Ha összesítve vesszük az is, kimondható, hogy az élete során a 15-74 éves nők kilenc százaléka, azaz 360 545 nő volt szexuális erőszak áldozata, és több, mint 35 ezer lányt ér szexuális erőszak 15 éves kora előtt.

A NANE munkatársa a 168 órának nyilatkozott arról, hogy szerinte a magyar jogszabályok hiányosak és nem alkalmasak arra, hogy megfelelően megvédjék az áldozatot. Távoltartás rendőrség által maximum 3 napra adható ki, ami, valljuk be rettentő kevés. Bírósági végzéssel pedig összesen 60 napra, ami szintén elégtelen. A jogász szerint felháborító, hogy a végzés nem hosszabbítható meg, hanem egy újabb esemény, magyarul újabb erőszakos cselekmény esetén kérhető újra.

Kutatások szerint a súlyos fizikai erőszakot elszenvedett nőknek mindössze 14 százaléka fordul a rendőrséghez valóban figyelmeztető adat, és mutatja az állami statisztikák magas látenciáját. Hogy miért nem fordul az áldozat a hatóságokhoz annak több oka van, egyrészt bizalmatlan a rendőrséggel szemben, másrészt félhet a bántalmazótól a már említett kevés távolságtartási idő miatt. Fokozott veszélynek vannak kitéve azok az áldozatok is, akik azért nem fordulnak segítségért, mert az elkövető megakadályozza őket ebben.

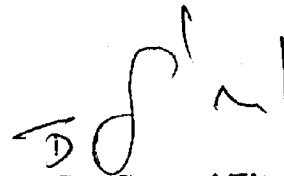
Az is problémát jelent, hogy nem szabályoznak olyan cselekményeket minősítettként, amelyekben együttélés nélküli párkapcsolat keretében követik el az erőszakot. Ez szintén életszerűtlen, hiszen a párkapcsolati erőszak tipikus elkövetési jellemzőkkel rendelkezik együtt járó, de nem feltétlenül együtt élő pároknál is, és ezek a jellemzők nagymértékben megegyeznek az együtt élők közötti erőszak jellemzőivel.

Mindezek miatt kérdezem Miniszter Úrtól:

- **Miért csak három napra adható ki a rendőrség által a távoltartás? Miért kell újabb „eseményeknek” történnie, hogy azt meghosszabbítsák?**
- **Tervez-e bármilyen módosítást a kormány a távoltartás szabályozásában?**
- **Mit tesznek annak érdekében, hogy az erőszakot elszenvedett nők bizalommal forduljanak a rendőrséghez?**
- **Mit tehet a sértett, ha az erőszakot együttélés nélküli párkapcsolat keretében követik el? Hogyan védi a jog ez esetben az áldozatokat?**

Várom megtisztelő és teljes körű választát!

Budapest, 2018. október 24.

Dr. Gurmai Zita
országgyűlési képviselő
(MSZP)